

LINIEĆ (1) *vb impf*

inf linieć.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Tracić sierść; defluere Cn: á od tych miałt [koń] pocznie linieć. SienLek 179v.

Formacje współrdzenne: wylinieć; linić się, oblinić, wylinić się, zlinić; obliniać, wyliniać się.

Cf **LINIENIE**

KN